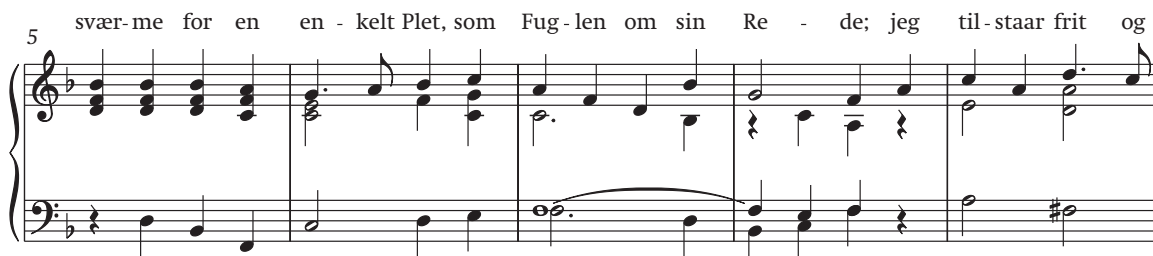
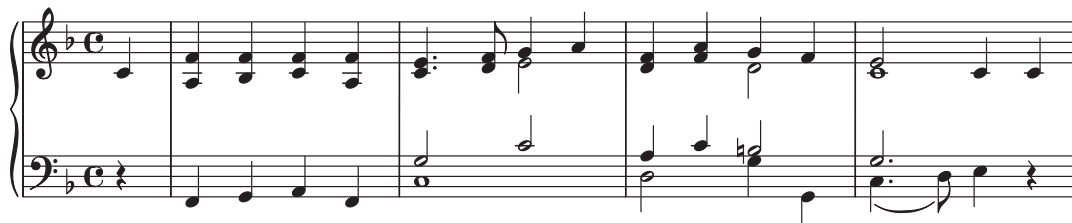

Ikke for langsomt

Lad en og an - den ha - ve Ret, lad det kun Daar-skab hed - de, at

1. Lad en og anden have Ret,
lad det kun Daarskab hedde,
at sværme for en enkelt Plet,
som Fuglen om sin Rede;
jeg tilstaar frit og ligefrem:
jeg takker Gud, jeg har et Hjem,
jeg holder mig til Danmark.
2. Jeg gerne tror, hvad der er sagt
af Folk, som er i Mode:
"Hvad ligger der paa Sproget Magt,
de er jo lige gode";
og dog jeg ikkun eet har kært,
det har jeg af min Moder lært,
det lærte jeg i Danmark.
3. Jeg hørte tit om Sydens Ild,
der strømmer gennem Blodet,
mens Nordens Søn var god og mild,
men mangled Heltemodet.
Nu gaar hans Helterygte rundt.
Han slog, saa selv det gør ham ondt,
nu har vi Fred i Danmark.
4. Jeg ved, at Skønheds Ideal
maa langt fra Norden søges,
i Laurbærlundens tætte Sal
og ej i dunkle Bøges;
men Kvinden med det lyse Haar
og saa det Blik, som mit forstaar,
hun findes kun i Danmark.
5. Der høres Raab i fjerne Land,
for Guld det er de glade.
Bliv, hvor du er, du danske Mand,
bliv her, og brug din Spade.
Det Korn, der ligger gemt i Muld,
det spirer op og bli'r til Guld,
ja, der er Guld i Danmark.
6. Mit gamle, kære, frie Land,
jeg kan dig ikke miste;
jeg slipper ej din grønne Strand,
hvad saa jeg end skal friste.
Hvad jeg end lide skal for Nød,
jeg har den Trøst dog i min Død:
jeg bliver her i Danmark.

Peter Faber